

Мій друг

Тетяна Булат

Як тільки гримнула війна —
Пішли одразу!
Ми знали де чому ціна
Не по наказу!

Не домовлялись, просто ми –
Такі із другом!
Робили разом, без нудьги
І без напруги.

Спина до спини, захищались,
Як уміли.
Не раз з життям своїм прощались,
Та вціліли.

Ділили чай, цигарки, каву
Один з одним.
Разом ми готували страви,
Щоб не голодні.

Не раз мій друг спасав мене —
Закрив собою.
В окопі пекло вогняне —
Він став горою.

І біль моя десь на краю
Мене з'їдає,
Про те, що я іще в строю,
Його – немає.